

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **B. N. B.**, zastoupený advokátkou Mgr. Gabrielou Kopuletou, Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2021, čj. MV-187840-5/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2022, čj. 14 A 37/2021-44,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, kasační stížnost a vyjádření k ní

[1] Žalobce, občan Konžské republiky, neúspěšně žádal o vydání povolení k trvalému pobytu v ČR. Jeho žalobu městský soud zamítl. Nyní se žalobce (stěžovatel) brání kasační stížností podanou podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[2] Stěžovatel v úvodu kasační stížnosti shrnul dosavadní skutkový stav věci. Poté především namítl, že se městský soud nedostatečně a nesprávně vypořádal s žalobními námitkami ohledně existence důvodů zvláštního zřetele hodných a nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí správních orgánů do soukromého a rodinného života stěžovatele.

[3] Žalovaná se ve svém vyjádření ztotožnila se závěry městského soudu. Kasační námitky považuje za nedůvodné.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] NSS neshledal v rozsudku městského soudu žádné vady, které by mohly odůvodnit jeho nepřezkoumatelnost. Městský soud v napadeném rozsudku předestřel ucelený náhled

na projednávanou věc a srozumitelně vyložil úvahy, pro které stěžovatelovu žalobu zamítl. Jasně se vyjádřil k podstatě věci, tedy proč její okolnosti nepředstavují důvody hodné zvláštního zřetele, a reagoval na veškeré žalobní námitky. Kasační stížnost **není** důvodná.

[5] Stěžovatel žádal dne 1. 6. 2020 o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ministerstvo vnitra žádost zamítlo podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť stěžovatel nesplnil podmínky dané § 67 uvedeného zákona. Žalovaná toto rozhodnutí potvrdila.

[6] Stěžovatel žije v ČR od roku 1987. Studoval zde Vysokou školu ekonomickou. Umí plynně česky a francouzsky. V zemi původu nikoho nemá, všichni příbuzní žijí v evropských státech. Na svých příbuzných je finančně závislý, v ČR totiž nemá oprávnění pracovat. Stěžovatel je přesvědčen, že v jeho případě existují důvody hodné zvláštního zřetele podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, které odůvodňují udělení povolení k trvalému pobytu. Poukázal zejména na svůj špatný zdravotní stav, dále pak na svůj věk a délku pobytu v ČR.

[7] Ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců upravuje podmínky pro vydání povolení k trvalému pobytu cizincům, kteří pobývají na území v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany. V této věci je sporné, zda v případě stěžovatele existuje důvod hodný zvláštního zřetele pro to, aby mu bylo povolení k trvalému pobytu uděleno. Může se jednat buď o důvody, se kterými zákon výslovně počítá (odst. 2 a 3 uvedeného ustanovení), nebo jiné důvody zvláštního zřetele hodné (odst. 4).

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti zdůraznil, že žádal o trvalý pobyt podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele. Pojem důvody hodné zvláštního zřetele je tzv. neurčitý právní pojem. Jeho konkrétní vymezení je z podstaty věci vyloučeno, takový požadavek by byl v rozporu s tím, proč jej zákonodárce užívá (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2005, čj. 5 Afs 151/2004-73, č. 701/2005 Sb. NSS). Judikatura NSS dříve potvrdila, že musí jít o natolik závažné důvody, aby vyžadovaly udělení právě povolení k trvalému pobytu, tj. nejvyššího typu pobytového oprávnění pro cizince (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, čj. 9 Azs 249/2017-49, bod 26). Správní orgány v této věci shledaly, že žádný z důvodů tvrzených stěžovatelem není natolik závažný, výjimečný a naléhavý, aby opodstatnil udělení povolení k trvalému pobytu. NSS s tímto závěrem souhlasí.

[9] Stěžovatel v žádosti uvedl, že má potíže s prostatou a pravidelně dochází na urologii, dále má obtíže s krevním tlakem, srdcem, silou kostí a duševní čilostí. Sám pak tyto problémy označil za běžné a související s přibývajícím věkem. Dále mu byla diagnostikována středně těžká deprese. Každý měsíc dochází na kontroly a užívá antidepresiva. Psychické potíže se u něj objevily až na podzim 2020 (viz lékařská zpráva od praktického lékaře ze dne 3. 11. 2020 a lékařská zpráva ze dne 24. 11. 2020 z první návštěvy psychiatra). Z obsahu lékařských zpráv lze vyčíst, že tyto potíže se vážou k nejistotě panující ohledně jeho pobytového statusu (to dokládají též stěžovatelova tvrzení v doplnění odvolání). K lékařským zprávám (další zprávy doložené až před NSS nepřinesly žádné výrazné změny) ve svých rozhodnutích přihlédly správní orgány i městský soud.

NSS souhlasí s jejich závěry, že zdravotní stav stěžovatele se nejeví být natolik závažný – nevyžaduje soustavnou léčbu spojenou primárně s pobytem v ČR, neznemožňuje stěžovateli vycestovat z území, stěžovatel současně není závislý na péči druhé osoby.

[10] NSS připomíná, že zdravotní stav cizince se při rozhodování o žádosti o trvalý pobyt podané podle § 67 zákona o pobytu cizinců posuzuje již podle § 67 odst. 2 písm. b) [*Povolení k trvalému pobytu se při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 vydá, je-li žadatelem cizinec, který se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu*]. Pokud toto ustanovení výslovně zahrnuje špatný zdravotní stav mezi kritéria, po jejichž naplnění se cizinci vydá povolení k trvalému pobytu, je logické, že zdravotní stav se nebude sám o sobě opětovně posuzovat podle jiného odstavce uvedeného ustanovení, a tedy nebude možné jakékoli zhoršení zdraví bez dalšího podřadit pod tzv. jiné důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Ustanovení § 67 odst. 4 slouží k tomu, aby bylo možné cizinci udělit trvalý pobyt i z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele, které § 67 výslovně nepředpokládá (srov. bod 14 rozsudku čj. 9 Azs 249/2017-49). Touto myšlenkou byl veden i městský soud (bod 19 jeho rozsudku). Podle NSS postupoval správně. Zároveň NSS doplňuje, že totéž se týká i věku cizince, který je jako jedna z podmínek uveden v § 67 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců – stěžovatel by musel být osamělý a starší 65 let (což není).

[11] Výše uvedené závěry nejsou v rozporu s namítanou judikaturou evropských soudů, která se vztahuje ke zdravotnímu stavu cizinců ve spojení s možností jejich vyhoštění z hostitelského státu, jak správně vysvětlil již městský soud (bod 23 napadeného rozsudku). NSS zdůrazňuje, že přezkum rozhodnutí o neudělení povolení k pobytu je z povahy věci mnohem méně intenzivní než přezkum rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu či rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť ve druhém případě jde o daleko závažnější zásah do práv jednotlivce (např. rozsudek NSS ze dne 1. 12. 2016, čj. 9 Azs 253/2016-30, bod 20).

[12] Stěžovatel ve správním řízení postupně rozvíjel důvody, které by bylo možné podřadit pod § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Poukazoval na pandemii nemoci covid-19, bolest zubů, ale hlavně též na to, že v ČR žije přes třicet let. NSS věří, že se stěžovatel do české společnosti do velké míry integroval (byť tento proces u něj nelze považovat za bezproblémový, viz úplný výpis z rejstříku trestů), délka pobytu v hostitelském státě ale nemůže být bez přistoupení dalších okolností důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. To judikoval NSS již ve zmíněném rozsudku čj. 9 Azs 249/2017-49 (především body 27 a 35). I v nynější věci byla délka setrvání stěžovatele v ČR zapříčiněna z velké části trváním řízení o jeho žádostech o stálejší pobytový status. Stěžovatel od roku 2002 dvakrát neúspěšně žádal o mezinárodní ochranu (druhé řízení skončilo v roce 2020 odmítnutím kasační stížnosti), aktuálně žádá podruhé o trvalý pobyt.

[13] Nepodstatné jsou v této věci i obavy stěžovatele, že v zemi původu nenajde pracovní uplatnění. Stěžovatel není zaměstnán ani v ČR, peníze mu posílají příbuzní. Městský soud výstižně uvedl, že zde nespatřuje žádný důvod, proč by v tom nemohli pokračovat, i přestože stěžovatel již nebude žít v ČR. Stěžovatel neprokázal svá tvrzení o nejisté finanční budoucnosti.

[14] Co se týče přiměřenosti dopadů rozhodnutí správních orgánů, posuzující orgány nezpochybnily, že stěžovatel pobývá v ČR dlouhou dobu, konkrétně od roku 1987. Jistě se za tu dobu integroval a navázal různé kontakty. Stěžovatel však netvrdil ani neprokázal, že by si za tuto dobu vytvořil v ČR rodinné, sociální či pracovní vazby, které by případně mohly odůvodnit nepřiměřenost dopadů rozhodnutí o zamítnutí žádosti o trvalý pobyt. V zemi původu sice již podle svého tvrzení nikoho nemá, ovšem jeho příbuzní žijí ve Francii, Belgii a Velké Británii. Námitka nepřiměřenosti dopadů do rodinného a soukromého života stěžovatele proto nemůže být ve vztahu k povolení trvalého pobytu *právě v ČR* důvodná.

[15] Správní orgány i městský soud správně vyhodnotily, že stěžovatel nesplnil podmínky pro udělení trvalého pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců. Za této situace nebylo nutné upřesňovat, o jaké jiné pobytové oprávnění má stěžovatel žádat (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2017, čj. 3 Azs 288/2016-16, bod 10). Ostatně správní orgány neopřely svá rozhodnutí o skutečnost, že stěžovatel může získat v ČR jiné (nižší) pobytové oprávnění (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2022, čj. 2 Azs 226/2021-32, bod 24).

III. Závěr a náklady řízení

[16] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[17] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší. Žalované nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2023

Ondřej Mrákota
předseda senátu